

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

Quomodo peccatu[m] mortale infert morte[m] eternam. ser. xvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

maiestate blasphemae *z̄c.* Itē nec primo
qz qnq̄ infamat cum: qnq̄q̄ iniuriaſ ci *z̄c.*
qnc̄q̄ blasphemar. Nota de illis mulieris
dolio die queretere de frumento: qz dīmi
nute recegant: blasphemabāt illū q̄ miser
rat *z̄c.* quibꝫ ḡ respondit: q̄ ipse petus sibi
nocebat quā nouit ille *z̄c.* Nota exēpluz
de qdā mercatore q̄ venit ad m̄grm. Ḡlin
centri di. Noueritis q̄ fui defraudatus a
factore meo tāra pecunie q̄ntitate et fugit:
Mf q̄ odiū eū in tñ: q̄ si possem. eū inueſ
lire ipm dentibꝫ lacerare: z̄ hac. xl. fui cōt
fessus. et p̄fessor me⁹ noluit me abſoluere.
dil. q̄ debeo sibi p̄cere. paf qd dicitis vos:
Lut sicut magister Vincens⁹. Nō tene
minisibꝫ parcer: p̄catis vobis ipi. Et ille
dixit. Pater nō intelligo vos. R̄ndit. Dī
carat mihi odii qd habet: in corde cui no
tāta vel vobis. Nō illi q̄ comedit bibit
z̄ delectat: sed vobis qd animā viam occi
dit. Et ille r̄ndit. Nūc cognoscō q̄ sit stul⁹
qdā rudis et fatu⁹ *z̄c.* Prouer. i. Sapientia
r̄ia atq̄ doctrinā stultus despiciat. Sed
prima species stultus est ebria: sive ebile
tas. Ebrius est em̄ stultus nihil pōt face⁹
re *z̄c.* Non habz alio remediu⁹ nisi dormi⁹
re. Ecce hoc p̄tū acide: q̄t nō curat de
opibꝫ merito⁹: et p̄tētēp̄tē tam p̄cios
sum. qd de⁹ nobis dedit ad lucrandū infe
tiora h⁄ mūdi: sed nō sūt p̄gri ad expandi
et laborandū in diebꝫ festi⁹. Nota p̄ tra
q̄dā rusticos q̄ diebꝫ festi⁹ et dñicis ya
dunt p̄ aptandis ligonibꝫ: vel p̄ solandis
ocres sive stivalibꝫ: quidā autem veniūt ma
ne die dñico: cu⁹ iūmēti onerat palea vt
lignis et frangūt festa: nec audiut missas.
magna abūlio est et p̄tētē ipso⁹: et erit do
minus seu patrono⁹ ipso⁹. Quz tamē: ut
dixi sunt acīdiosi in bonis opibꝫ. Et idō
in tē famis vel caris̄tis bonor⁹ sp̄ualium
qd est tēpus mortis indigebit: nec dabis
eis. Et idō mittent ad hospitale miseror⁹.
qd est infernus. Ideo Prouer. xx. P̄rop̄
frigus p̄iger arare noluit. Dendicabit ḡ
estate et no dabis ei. Estate. i. tēpe mortis: et
ubi est estus et calor mortis: et fames: et
siccitas et om̄is angustia anie et corporis *z̄c.*

Rogemus ergo deum *z̄c.*

Quō peccatū mortale infert
mortē eternā. Sermo xvij.

Quāli a facie

colubri. *z̄c.* Sequit⁹ predicare
de ultimo effectu p̄tī mortali
ls q̄ est damnatio et nalius inferni *z̄c.* De
nre ipm dentibꝫ lacerare: z̄ hac. xl. fui cōt
fessus. et p̄fessor me⁹ noluit me abſoluere.
mortale infert qduplicē mortez *z̄c.* Pro
dil. q̄ debeo sibi p̄cere. paf qd dicitis vos:
hui⁹ euidentia et introductionē est scienduz
Lut sicut magister Vincens⁹. Nō tene
minisibꝫ parcer: p̄catis vobis ipi. Et ille
ferno p̄p̄tē demeritū p̄tī mortali punieſ
dixit. Pater nō intelligo vos. R̄ndit. Dī
rotus hō. i. ania z̄in corpe post resurrectio
ne corpori: licet nūc sola ania partiat: sicut
cer illi vel vobis. Nō illi q̄ comedit bibit
en p̄ius ania peccat cogitando z̄ postea
corpus exequendo: sic z̄ prius ania puniſ
z̄ postea corpus. Et hoc pbatur ratōne z̄
auctoritate, ratio quidē est: q̄ sicut rotus
hō peccauit in ania et corpe. sic rotus hō
puniri dī. auctoritas. Jo. vij. Venit hora
in qua dēs qui in monumētū sunt au. vo
fili⁹ dei z̄ p̄cedet q̄ bona fece. in resurrecti
one vite: qui vo mala in resurrectione iu
dicy. Sed h̄le cadit duplex dubitatio.
Prima est de anima. Secunda de corpe. De
ania quidē qd̄ p̄t ab igne corporeo pati
cuz ania sit sp̄us: nec possit ab igne tangi
qd̄ aut̄ no tangit no agit. Pro hui⁹ decla
ratione est notandum fm Tho. in. ii. qlibet
to. q. xij. q̄ assumēdo passionē p̄p̄le fm cō
trarietate agenti⁹ ad partēs: put. s. pati dij
cimur/ cū quid nobis adueniat: qd̄ est cōt
erariū nature vel voluntate nostre prout
infirmitas: z̄ tristitia: passiones dicuntur.
Poteſt duplicit h̄le passio sumi. Uno em̄
modo potest esse passio p̄ receptionē foro
me p̄trarie: sicut aqua patif ab igne inqñ
cum calefit: z̄ p̄sequens diminuit qualit
as naturalis eius. Et hoc modo ania se⁹
parata nō p̄t pati ab igne corporeo: quia
nec caleteri p̄t nec delitterari: nec fm foro
mā aur̄ q̄litare quācunq̄ ignis corporei i⁹
mutari: sed h̄ no verū: eff naturali frute ſz
signatūlī virtute diuina. Videt q̄ ania
potiſt partardore ab igne in sui pena: sicut
videtur p̄bari. Luce. xvij. Dum dicit Ani
ma diuinitus dānat. Pater Abraam mitte

De peccato

Lazarū: ut in tñ ex. di. sui in aq ut refri.
lin. meā: qz critior in hac flama. Ad quid
enī perebat refrigeriū aque: nisi ut refrige
ne corporeo. vt Aug⁹. li. xxj. de ciui. dei. c.
rare ardor quē sentiebat: et h̄ videt tene/
re. Pe. de caran. in. iij. sen. di. ii. Idem vii
def sentire Greg. i. iij. dialogo. c. xxx. di.
Teneri autē pignēspū dicim⁹: vt in cor/
mento ignis sit videndo ars sentiendo.
Ignē nāc co ipo pati⁹ quo videt: qz eum
tremari se alpīt̄ cocremat: et infra. qz quis
colligere dictis euāgeliis possunt? qz in/
cendū anima nō solū videndo: sed etiā ex/
periendo patat: veritas enim voce vñ/
ues mortu⁹ in inferno dicit se pult⁹. Et p/
dic qz ille ardor et illa flama intelligi spū/
ritualit̄: sicut Aug⁹. li. xxj. de ciui. dei. c. x.
vbi sic dicit. dicere qdem sic arturos sine vñ/
lo suo corpore spū: sicut ardebat ap̄ in/
feros ille diues: quando dicebat Crucior
in hac flama: qz cōuenient responderi cer/
nere. talem fuisse illāflammā: quales ocl̄
qz leuauit et Lazar yudit: qz lingua cui
humore exigui desiderauit infundit: qua/
lis dicit⁹ Lazar de qz id libi fieri postula/
vit. qz erant sine corpore ania. sic qz in/
corpaliter illa flama qz exaruit: et illa gutus
la quā poposcat: qz ita fuit etiā vīsa dormiē/
tiū: sive in extasi existentiū: res in corpo/
les: habētes tamen similitudinē corporū. Est
tamē norandum: qz licet in inferno vīus sit
ignis: tamē diuersimode ania cruciā fm/
diuerstatē culpas. Vñ Greg. in. iij. dia/
logo. c. xly. vñ⁹ qdē est gehēne ignis: sed
nō vno mō oīne cruciat petores. vñlē
qz em̄ qstum exigit culpa: tñ illuc sentitur
pena. Nam scit in hoc mōdo sub vñlē so/
le multe qstunt: nec tamē eiusdē solis ar/
dorem equaliter sentiū: qz altius plus estu/
at: atqz altius min⁹: ita illuc in vno igne nō
vīus est mod⁹ incendū: qz qd̄ hic diuersi/
tas corporū: hoc illuc agit diuersitas peto/
rū: vt et ignē nō dissimilē habeat: et tamen
eisdē singulos dissimilē exurat. Hec ille
Prest etiā ponit exemplū de duob⁹ incar/
cerat: quoz vñ⁹ qui est melacolitus na/
turalit̄ magz affligit et dolet qz alter qui
est sanguine⁹. Alio mō dicit pati oīne qd̄
quocuz mō impedīt a suo ḡprio impetu
vel inclinatione sicut si dicim⁹: lapidē de/
scendentē pati cū impedīt ne deorsū pue/
niat: et sic dicimus boiem pati cū detinet

vel ligatur: qz non vadat quo vult: et stag/
lin. meā: qz critior in hac flama. Ad quid
modū ligationis cuiusdā anima pati ab ig/
enī perebat refrigeriū aque: nisi ut refrige
ne corporeo. vt Aug⁹. li. xxj. de ciui. dei. c.
rare ardor quē sentiebat: et h̄ videt tene/
re. Non em hoc est p̄tra naturā spū incor/
porei alligari: cū videamus animā tanq
formā naturalit̄ alligari corp̄i ad vñlē
candū ipm̄: demones etiā p̄ nigromantia
prāte superiorū d̄monū alligant aliquib⁹
imaginib⁹ vel aliquib⁹ alijs rebus. Unde
multo magis possunt spū alligari vñlē
frute igni corporeo. nō ut dent vīta: h̄ ut
accipiat pena. Sicut Aug. dicit. Sed qz
qd̄ est minoris peccatis nō potest sua virtu/
te ligare id quod est maioris peccatis. Et p/
ter hoc dicit: qz ignis corporeus agit in
aiam separatā nō virtute pp̄ia: sed inquā
tu est instrumentū diuine iustitiae iudicati.
Vñ nota. qz multispl̄ spū dicit alto/
gar a corpore. Vñ mō tanq forma mol/
terie sicut anima humana corpori. Alio mō
tanq motor rei: sicut angel⁹ corpori cele/
sti. Alio mō tanq locut⁹ loco sicut anima
in inferno. Vñlē ḡ qz anima sepius et mul/
tis modis in corpore existens pati sive corp/
pus patiat: vt cu infirmat: vel verbigerat:
sive corporis nō patiat: vt cu anima tristat
de aliqua re: puta de altq novo sibi dolo/
cente. Pura de morte sibi vel alter⁹ dilec/
cti: vel etiā in somno sepius et corp̄e qdē
se anima patiat. si ḡ et anima separata potest
pati: et est multo magis acerba pena anima
separata qz contineat: tum qz ipsa anima est
fons et origo passionis tñ: qz immediate pa/
ritur. Sed p̄tra illud qz dicit Tho. qz anima
patiat ab igne: ex hoc qz alligatur. Et op/
ponit. Illud em̄ qd̄ est alligatio alicui nō
potest ab illo separari: sed spū dñnat si
parat aliquid ab igne corporeo inferni.
Nam demones dicunt esse in hñere
ligno: anima etiā dñmator interdu ali/
quib⁹ apparetur. Ergo videt qz anima nō
patiat ab igne corporeo: vt alligata. Sed
respondeo. Animā affligitur ab igne cor/
poreo inq: tum apprehendit cu: sibi vt no/
ciuum qz modū alligationis et detentionis.
Hec autē apprehensio affligit et potest enī
cum nō est actu alligata: ex hoc soli qz ap/
prehendit se allegationi deputata. Et p/
ter hoc dicens demones secum ferre ge/
bennā quoqz vadūt. Hoc ponit Tho.
iriquadā qstionē: vīz in. j. pte. q. scđ. iii.

lili. ad tertium. Tertii autem demones secum portent ignem; vide in festo angelorum Petri Hieremie ser. lili. pte vlti. Secunda dubitatio de corporibus damnatorum post resurrectiōē: quō possunt pati et non consumi: qā erūt incorruptibilia, qz cessante motu ceſſiōē qā est causa generationis et corruptiōē. Et ergo non erit corruptio neqz generatio. Eū ergo sine incorruptibilia quō poterit pati. Repondeo qz hoc cōtingit duplicitate rōne.

Pūmā sumū ex pte dei facientis.

Sed ex pte corporis patientie.

Ex pte quidē dei: qz ipse deus cui oīs creatura obedit ad hūcum/instituit illuz ignem ad afflictionē nō ad corruptiōē. Omnis enim creatura sicut habet esse a deo sicut et opari rōne. Exemplū de pueris in camis no ignis ardenti rōne. Itez de sanctis Ignatius Polycarpo. Itez de sanctis Agnetae Lucia/Lecilia: z sicut erā de. l. rhetoribus bre Catarine: quos quidē ignis extinxit/ sed nō cōsumit. Vide hanc rōnem clarū z larū sicut scripta infra in sermonibz quaſ dragismalibz de pniā in sermone de inferno. pte. v. Ex pte vero corporis patientis iuris ratio: qz corpora tunc erūt incorruptibilia et immortalia: et ratio ē duplex. s. natuſ ralis et theologalis. Naturalis ratio ē qz celsabit morte celi: ut dixi supra. Theologalis ē: qz corpus ēst in hac vita morali culpā; ppter cuius reatu debitor est homo mortis. Duxit corpus simul solitudo est pena. Itaqz post resurrectionē non est debitor homo ampli⁹ mortis corporalis: quia nō iudicabit deus bis in idipm. Itaqz bona fides nō patit ut bis idex exigatur. Ideo rōne erit corpus immorale. Si dicas: quō ergo est passibile? Ratio: qz hoc vult. Vnde infra in sermone vbi supra. pte. v. Hoc ergo p̄supposiſto/notandum qz qā infra dicā et tot⁹ homo patet in inferno: qz corpus et anima: et occo pene erūt in inferno: qz appropriātur quę sensib⁹ corporis: et tribus potētis aie: quas adapta ut notaui in finione vbi s. p. vii.

De eternitate pene infernalis
Sermo. xix.

O Wasi a facie

Scolubri rōne. Prosequedo adhuc quartā cōsideratiōē tertij ar. vitez de effectivo peccati moralis: remanet ultimum fiducare de eternitate pene infernali. Salutē virgo rōne. Pro introductiōē materi notandum: qz est cōclusio vera in theologia p̄ fidez catholicā approbata: qz pena inferni est eterna. Auctoritas. Itez maledicti in ignē eternū: qui paratus est dia bolo et angelis ei⁹. Et infra. Ibuntbi in suppliciū eternū. Dat. xxi. Itez Dar. iij. Qui aut blasphemauerit in sp̄m sc̄m: nō habet remissionē in eternū. Item ps. Introbit vitez in p̄gentes patri suoz: z vitez in eternū ne videtur lumē: introbit. s. petr p̄m suoz. i. om̄nū. Jo. vii. Glos ex pte diabolo estis. Itez Ela. vlti. Uermis eoz nō moriet. Itez Greg. in. llii. diaf. c. tlvij. Ania qā in inferno posita est: beate eterni tatis vivere ḡdicit: sed esse et vivere misera re nō amittit: eo qz cogatur ut et morte sit ne more: et defectū sine defectu: et finez sine fine in ppetuū patratuz: ut sit ei mors mortalis: defectu⁹ indeficiens: et finis limi pliser infinit⁹. Sed hic est questio quaz sepe multi faciunt: et magna questio in theologia. s. qz videt qz pena inferni nō debet esse eterna. Qd̄ p̄bas primo de iure dī uino. Scđo de iure humano. Et p̄mo de iure diuino: qz pena debet p̄ mensurari cul pe in qntitatē. iuxta illud Deut. xxv. P̄do mensura p̄cti erit et plagarū modus. Itez Apoc. xvij. Quānū glificauit se et in de lictis fuerit: tantus da. il. tor. z luc. Scđo p̄bas de iure humano: nā canoniste dicunt vnde iustitia. Itez nō valer argumentū: qz pena nō est vlerius p̄trabenda qz deli c̄ru fuerit in excedere repertū: extra d̄ his qz p̄t. sed mori nō pot. Sic aurum in igne purgat: sed nō cōsumit. Vide infra in sermone vbi supra. pte. v. Hoc ergo p̄supposiſto/notandum qz qā infra dicā et tot⁹ homo vture rōne: quare pena est infinita: Non vlti detur hoc esse cōueniens vltine iusticie: et multo minus misericordie: ad quā primitus mitigare penas potius qz augere: cū etiā de iure humano pene interpretatiōē benigna moliente sunt potius qz etasperāde: si de penis. l. interpretatiōē. et in regula. Qd̄a restrigit fauores cōtingit ampliari.